

İslam Garip

– Halit Durucan · 02 Mayıs 2024

Müslümanlar nereye koşuyor?

İslam Dini, insanlığı aydınlığa kavuşturmak için Hz. Muhammed elçiliğinde Allah'ın ayetlerini insanlara tebliğ ettiği Dinin adıdır. İslam'ın temel emir ve yasakları açık-seçik hem Arap toplumuna hem de diğer kavimlere hitap etmektedir. Allah'ın elçisi, Kuran dışında kendisinden din adına hiçbir söz söylememiştir ve bunu bizzat kendisi yasaklamıştır. Yani hadisleri yasaklamış ve bu yasaklar dört halife döneminde de titizlikle devam etmiştir. İslamiyet, sonsuza kadar yaşayacaktır ancak burada ince bir nüans vardır. O nüansı Hz. Muhammed'in şu veciz sözüyle anlayabiliriz: "Otuz yıl hilafet dönemi olacak, sonraki dönem melikler dönemi olacaktır." Bu sözlerden de anlıyoruz ki, şeri hükümler otuz yıl geçerli olacak, sonraki dönemlerde insanlar kendi yasalarını yapacaklardır. Kuran'da istişareye, meşverete ve akılcılığa geniş yer verilmiştir. Şura, bugünkü anlam karşılığı toplantıdır, karar alınan yerdir. Yani meclistir. Ehil olanlar, mevcut sorunları akıl birliğiyle çözerler.

Allah'ın Elçisi, yolunu şaşırması, sapkınlığa düşmüş olan Arap toplumunu muhkem ayetlerle insani bir noktaya çekmenin mücadelesini vermiştir. Bu zorlu bir yoldu, yılmadan Allah'ın yolunu göstermiş ve görevini tamamlamıştır. O dönemin şartlarını ıslah etmeye yönelik inen ayetlerle toplumunu yönetmiştir. 622 yılında Medine Site Devletini kurmuş, Medine sözleşmesini insanlara duyurmuştur. Müslümanlarla, Hristiyan ve Musevilerin pazar yerlerini ayırarak kargaşayı ve istismarı önlemiştir. Suçluları da kendi dinlerinin hükümlerine göre cezalandırılmasını sağlamış ve adaleti tesis etmiştir. Özgürlükçü bir devlet yapısı inşa etmişti. Düşman kabileleri barıştırarak huzuru ve güveni sağlamıştır. Riba, kız çocuklarının diri diri toprağa gömülmesi yasaklanmış, alacak-verecek ilişkilerini en makul seviyeye getirmiş, mağdurların sayısını azaltmış, fakir ve çaresiz insanları zenginlere zim-metleyerek fukaralığı ortadan kaldırmıştır. İnfak müessesini ku-rarak zenginlerin fakirlere destek olmasını sağlamıştır. Zinayı ortadan kaldırarak kadınların çapulcu-kodamanların istismarından kurtarmış; rızaya, sevgiye, güvene dayanan ve tek eşliliği teşvik edip, güçlü aile müessesesinin temellerini atmıştır. Hristiyanların ve Yahudilerin göstermelik Müslümanlığını ihanete ve casusluğa dönüştürenleri takip edip yakalatmış ve infaz etmiştir. O dönemde Müslüman gibi görünen Yahudi ve Hristiyanlar. Hz. Muhammed'in vefatından sonra içlerinde yaşattığı inançlarını Müslüman görünerek "hadis" diyerek topluma aşılama başlamıştır. O günden bugüne kadar geçen süreç içinde dikkat edersek, Kuran'ın temel hükümleriyle bağdaşmayan dini hükümlerin ciltler dolusu kitaplar haline getirildiğine şahit oluruz. Ayrıca Müslümanlar, kutsallık yüklenen bazı şahısların mezarlarına bez bağlayarak dualarda bulunup, dualarının kabulünü beklemektedir ki, İslam'da bunun adı ruhbanlıktır. İslam, diğer dinlerin yanlış yorumu olan bu ruhbanlık sınıfını kesinlikle yasaklamıştır. İslam'da Allah ile kul arasına hiç kimsenin giremeyeceği de Kuran hükümleri ile sabittir. Şefaahat konusu da ayrı bir meseledir. Allah'ın Elçisinin ve diğer elçilerin ümmeti için şefaahatçi olacağına inanılmaktadır. Hz. Muhammed'in kızı Fatıma'ya söylediği şu meşhur sözü hatırlayalım: "Kızım, baban olduğuma güvenme. Her insan yaptıklarının karşılığını görecektir" Kuran'da şefaahat ancak Allah'tan olduğu açıkça bildirilmiştir. Allah'ın izni olmadan hiç kimse

şefaatchi olamazlar.

Ontoloji ilminin konusu olan melek, cin, şeytan gibi kavramların da kaynağı yozlaştırılan Hristiyanlıktan ve Yahudilikten İslam inancının içine yerleştirilmiştir. Kuran'da bu kavramlardan sıklıkla bahsedilir ve "meleklerle iman" edilmesi istenmektedir. Melek ama Yüce Allah nasıl bir meleğe iman etmemizi istiyor acaba, araştırıp, hiç düşündük mü?

Melek konusunu biraz açmakta fayda var: Cebra(il), Azra(il), Mika(il) ve İsrâf(il) Allah'ın görevli melekler diye bilinir ve bu meleklerin hiç birinin adı Kuran'da geçmez. Cebrail için Cibril, Azrail için ölüm meleği tanımlaması yapılır. Günümüz din âlimleri bu kelimelerin etimolojik araştırmalarını yaptılar; geleneksel İslam'ın bize dayattığı meleklerin Kuran ile hiçbir alakasının olmadığını bilimsel metotlarla ortaya koydular: Dört büyük meleğin sonlarındaki (il-el) eklerinin İbranice bir kelime olduğu ve Tanrı anlamına geldiği anlaşılmıştır. Bu iki kelime sonraki dönemlerde Arap diline Allah olarak girmiştir. Bu bilimsel çalışmalardan da şu sonuç çıkmaktadır. Azra(il) Allah'ın yaşamı sonlandırma kudretinin adıdır. Cebra(il), Allah'ın bilgi yükleme kudretinin adıdır. Mika(il), Allah'ın kozmik âlemi yönetme kudretinin adıdır. İsrâfil ise kıyametin kopma anında duyacağımız Allah'ın kudretinin sesidir.

Şahsen ben, bu eserleri tüm detaylarıyla okuyunca tabularım yıkıldı ve şöyle düşünmeye başladım: Yüce Allah'ın gücü-kudreti her şeye yetiyorken ve sonsuz ilmi ile her şeyi belli ölçülere göre yaratıyorken yardımcılara neden ihtiyaç duysun? Kimileri bunun bir ihtiyaç olmadığını, Allah'ın tercihi olduğunu ileri sürmektedir. Şunu belirtelim; Yüce Allah'ın sonsuz kudreti ve dileği sonucunda bu sonsuz âlem var oldu. Yüce Allah, yaratacağı varlıkların nasıl varlıklar olacağına kendisi karar verdi. Bu varlıkların oluşmasını sağlayacak milyarlarca bileşeni yarattı ve "OL" emriyle oluşum sürecini başlattı. Milyarlarca yıl sürecek bu oluşum süreci Allah için göz açıp kapama süresi kadar kısadır ancak biz insanlar için sonsuzluk gibidir. Çünkü zamanı yaratıp kendine tabi kılan; zaman ve mekân ötesi sadece Yüce

Allah'tır. Bu oluşum süreci boyunca hangi varlık hangi şekilde oluşacaksa onu oluşturacak bileşenleri ilahi programıyla bir araya getirmiş ve varlıklar oluşmaya başlamıştır. Allah'ın böyle ilmî yüceliği var iken, kâinatı çekip-çevirmesi için neden yardımcı veya görevli melekler yaratsın ki? Allah, sistemini kurmuştur ve bu sistem kendi içinde dönüp durmakta, dönüşümden oluşuma geçmektedir. Bulutları, yağmurları, karı, doluyu, rüzgârı, depremleri ve daha başka doğal olayları görüyoruz. Bu doğal kuvvetlerin kendi alanında görevleri vardır ve bu görevler Allah'ın kodlamasının ve programlamasının sonucudur.

Bulutlarda bulunan yağmur, nereye, ne zaman, hangi miktarda ve hangi şartlarda yağacağını kendine yüklenen bilgi-program sayesinde gerçekleştirmektedir. Kar, dolu, rüzgâr ve depremler de Allah'ın isteği/takdiri/ programı sonucunda vazifesini yerine getirirler. Geleneksel İslam anlayışının yüzyıllarca Müslümanlara anlattığı melek anlayışı veya inancı bozulmuş Hristiyan ve Musevilerden Müslümanlara var(mış) gibi anlatılageldi. Tabiat kuvvetlerinin tamamı Yüce Allah'ın zat-ı sıfatlarıdır ve 'melek' olarak anlaşılmasında hiç bir beis yoktur.

Bunun böyle olduğunu anlamak için insanların icat ettiği yapay zekâlı robotların nasıl programlanıp, insanlar tarafından yönetildiğine dikkat etmemiz gerekir. Robotları yapan mühendisler, hangi iş için robot yapacaksa, robotların beynine(cip) yapılacak işlerin programı kodlanır ve robot programlandığı yönde vazifesini yerine getirir. Bir iş için programlanan robotlar, alanı dışında başka bir iş için işlevsiz kalır.

Allah'ın elçisi vefat ettikten sonra dört halife dönemi başladı. Bu dönem de sona erdikten sonra Emevi, sonra da Abbasiler dönemi başladı. Bu iki dönemde İslam Dini yozlaşmaya başladı. Çünkü muktedirler, varlığını sürdürebilmek için İslam Dinini siyasi ve ticari bir araç olarak kullandılar. Muktedirler, yaptıklarının dayanağını Kuran'da bulamayınca; saraylarında oluşturdukları hadis odalarında görevli hadisçilere hadis yazdırmıştır. Ünlü hadisçi diye bilinen Ebu Hureyre; nam-ı diğer 'kedi babası' Emevi sarayına dirhem karşılığında hadis sattığını itiraf etmiştir.

Ve sonraki dönemlerde mezhepler ortaya çıktı. İlk dönemlerde iyi niyetle ortaya çıkan bu mezheplerin tamamı dini liderlerinin yorumlarından ibarettir; asla Kuran İslam'ını temsil etmezler. Bu mezhep imamları bilindiği üzere farklı coğrafyalarda faaliyet göstermiş ve içinde bulunduğu toplumun ve coğrafyanın ruhuna uygun olarak ve tabi ki Kuran'a da uygun olacak şekilde din adına sorulan sorulara cevaplar vermiş ve yorumlarda bulunmuşlardır. Bu sebeple, hiçbir mezhebin din adına hükümleri ve yorumları birbirine uymaz. Merak edenler, tüm mezheplerin din a-dına yaptığı yorumlara ve içtihatlarla baksınlar ve birbirine hiç uymadığını görsünler. O dönemlerde mezheplerin ortaya çıkmasını normal görmek gerekiyor. Asıl mesele, geçen zaman içinde mezhepçilik bir kangren gibi Müslümanların dini inançlarını bir kangren gibi kemirmeye başladı. İslam yozlaştırıldı. Her mezhep bir başka mezhebi düşman gördü, hatta 'zındık' olmakla suçladılar. İslam tarihine bakarsak eğer, Ebu Hanife'nin Emevi yönetimine başkaldırdığı ve sarayın önünde uydurulmuş tüm hadisleri yaktığını görürüz. Karşılığında, 70 yaşında olmasına rağmen zindana atılmış, su ve kuru ekmekten başka bir şey verilmemiştir. Cezası müddetince sırtından kırbaç hiç eksik olmamıştır. İslam tarihi, bu ve benzeri olaylarla doludur.

Günümüzde tarikatlar, mezheplerin alt kolları olarak ortaya çıkmıştır. Cemaatler de tarikatların alt kolları olarak ortaya çıkmıştır. Günümüz mezhepleri, tarikatları, cemaatları, kendi din anlayışlarını ideoloji haline getirip, mensuplarına dayatmaktadır. Ne kadar hurafe, ne kadar uydurulmuş ve birbirini tekzip eden hadis yığını var ise din diye Müslümanlara anlatılıyor. Düşünmeye, araştırmaya hiç niyeti olmayan Müslümanlar da bu sakallı, sarıklı şizofren şeytanları şeyh diye baş tacı ediyorlar ve bu müptezellerin anlattıklarının doğru olup olmadığını anlamak için Kuran'ın muhkem ayetlerine müracaat etmiyorlar. Bu iblisin elçileri, vakıflar kurarak, radyo-televizyon kanalları açarak, kitaplar ve dergiler yayınlayarak temiz Anadolu insanının inanç dünyasını zehirlemeye devam ediyorlar. Tüm tarikat şeylerinin ya-şantılarına bir bakın! Hepsinin şatafatlı bir saltanat sürdüğünü, mal ve post peşinde koştuğunu ve birbiriyle amansız bir mücadeleye girdiğini görürsünüz. Bu sakallı iblisler, "din öğretiyoruz", "Kuran öğretiyoruz" diyerek, insanlarımızı dinden soğutuyorlar. Bu iblis yuvalarında sözde ilim gören gençlerimizin ateist veya deist olduğu hükümet raporlarına girmiş durumda.

Rezillik ve ahlaksızlık halen devam ediyor. 10-13 yaşlarındaki çocuklarımıza bu iblis yuvalarında nasıl tecavüz edildiği artık saklanamayacak gerçekler olarak ortaya çıkıyor. Ne yazık ki bu pedofili, şizofren iblislere hiçbir ceza verilmiyor! Çok ilginç değil mi sizce? Tacize ve tecavüze uğrayan bu yavrularımız yaşadığı bu ağır travmayı ömür boyu yaşamaya mahkûm oluyorlar. Kimi aileler, tarikat mensubu olduklarından halen şeyhlerine toz kondurmuyorlar! Soruyorum, böyle bir zihniyet nasıl bir zihniyettir, bu din anlayışı nasıl bir din anlayışıdır? Nerede Kuran hükümleri? Nerede Hz. Muhammed'in o temiz hayatı? Bu sebeple; bu merdiven altı Kuran kursları ve ilim yayma cemiyeti adı altında pislik üreten ve insanları İslam'dan uzaklaştıran tüm yapılar yok edilmeli, halkın sırtından elde ettikleri mal varlıklarına

devlet el koymalı; taciz ve tecavüzden sabıkalı ne kadar sakallı şeytan var ise hepsini cezaevine atmalıdır. Arınmalıyız. Kendimize gelmeliyiz ve çocuklarımızı bu şeytan bataklığından korumalıyız; biraz erdem, biraz vicdan ve din bilgimiz hâlâ kaldıysa tabii!

İslam Dinine göre; Müslümanlar birbirinin kardeşidir. Emperyal devletler, “vekâlet savaşçıları” olarak organize ettiği dinci-radi-kal terör örgütleri kuruyor, hedef seçtikleri İslam ülkelerin dini ve etnik yapıları kaşınarak birbirine düşman ediliyor ve bu vekâlet savaşçıları hedef ülkelere gönderilip, devletleri cehenneme çeviriyorlar; milyonlarca Müslümanın kanını döküyorlar! Dinci-radikal terör örgütlerinin inanç temellerine bakıldığında ağırlıklı olarak Sünni oldukları görülür; Şia'ya bağlı olarak örgütlenen radikal-dinci örgütlerin olduğu da göz ardı edilmemelidir. Emperyalizmin maşası olan bu İslamcı-cihatçı dinci radikal terör örgütleri efendilerinin istediği ülkeleri alt-üst ederek yeni devletçiklerin oluşmasına, yeni kukla yöneticilerin işbaşına gelmesine hizmet ediyorlar. Karşılığında milyonlarca dolar para alıyorlar! İşte ben, baştan beri anlatmaya çalıştığım olaylar üzerinden diyorum ki İslam Garip! Gerçek anlamda temiz yaşamının kuralları Kuran'da 113 temel emir ve yasaklar halinde muhkem olarak bildirilmiştir. Bu emirleri ve yasakları okuyanlar, Allah'ın insanlardan ne istediğini hemen anlar; anlamak için sakallı-cübbeli iblislerin ocağına gidip, “bu ne anlama geliyor?” diye sormaya gerek duymaz. Kuran'ın şu müthiş ayetiyle konumu tamamlıyorum. Bu ayeti okuyunca neden bu kadar yazdığımı da anlamış olacaksınız.

İşte Elmalılı Hamdi Yazır'ın meali: “Dinlerini parça parça edip, grup gurup olanlar var ya, senin onlarla hiçbir ilişkin yoktur. Onların işi Allah'a kalmıştır. Sonra Allah onlara yaptıklarını haber verecektir.” (En'âm-159)